

UNION SPORTIVE «SOKOL»

162, BOULEVARD MOHAMMED V. - CASABLANCA
RESTAURANT «SLAVIA»

PUBLICATION NON PÉRIODIQUE

ROČNÍK: 1958^{IV}

ČÍSLO: 8

NEPRAVIDELNĚ VYDÁVÁ

T. J. SOKOL - CASABLANCA

IMPRIMES

SOKOLSKÝ OBĚŽNÍK



VOLNOST - ROVNOST - BRATRSTVÍ

KDYŽ PTÁČKA LAPAJÍ,.....

Sokolství je trnem v oku komunistických mocipánů v Praze. Sokolstvo, ať v exilu, či doma, bylo vždy nositelem národní myšlenky. To platilo za Hitlera a to platí i za současných komunistických šašků, kteří hanobí dobré jméno Československa demokratického.

Činnost Jednot Svobodného Sokolstva v zahraničí jde souběžně s těmi, kteří dočasně ovládli Tyršův dům, tělesce na nervy. Proto se rozhodli k lákači akci, jejímž provedením byl pověřen zřídce sokolské myšlenky Klunger. Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí uvědomuje tímto všechny kupy a jednoty o umyslech pražské pseudoorganisace tímto obětníkem;

"SESTRY A BRATŘI!

Komunistický "Československý svaz tělesné výchovy v Praze, který se vydává za nástupce vřechodnějších čs. demokratických tělovýchovných svazů, tedy i Československé Obce Sokolské, znovu se pokouší o zneužití dobrého sokolského jména a jeho tradice mezi čs. zahraničními krajanými. Záměrem bylo nejdříve potlačit a zhanobit vše, co neslo v minulosti sokolské jméno, nerozpakoval se tento "Svaz" vytvořit tak zvaný "Výbor pro zahraniční Sokol".

Jeho úkolem je navazovat styky a prohlubovat spoluprávi s krajanými spolky, především se zahraničními jednotami Sokola, a poukazováním na takové vztahy předstírat před světem, že zahraniční krajané plně souhlasí s politickým režimem v Československu. Především jim jde však o největší možnou účast zahraničních krajanů na připravované II. Spartakiádě, která se bude konat v r. 1960 v Praze. Jejich pravý zájem je jasný každému Sokolu a proto nepocybujeme že udržíte ve svých srazech ryzi sokolství. Všichni můžeme být připraveni na to že nový "Výbor" se pokusí nejružnějšími způsoby rozleptávat sokolské a demokratické prostředí našich zahraničních jednot i krajaných organizací, že bude usilovat o zakládání svých, pravému sokolskému duchu cizích jednot, nejen v místech kde jich dosud není, ale i tam kde Sokol již působí.

Že komunisté budou mít pro takové akce celý propagační domácí i zahraniční aparát čes. vládního režimu,

že budou mít dostatek hmotných prostředků k získávání a poskytování nejružnějších výhod těch, kdož s nimi v zahraničí souhlasí,

že budou mít možnost získat své agitátory i v různých, komunistickému režimu příslušujících krajaných sdruženích,

že se pokusí snižovat činnost a význam našich sokolských jednot a

že se nezastaví ani před udáváním a očerňováním některých sokolských pracovníků jen proto, aby oslabili naši vzájemnou důvěru

Je nutno počítat i s tím, že použijí k takovým ukolům lidí charakterově nepevných nebo příslušujících režimu

a že použijí všech cest k znehodnocení sokolské práce

jednot sdružených v Ústředí československého Sokolstva v zahraničí, neboť v nich spatrují poslední sokolské organizace nesoucí tradici bývalé svobodné ČOS.

Sestry a bratři, i když nepochybujeme, že vaše věrnost sokolským zásadám a myšlénkám je nejlepší zbraní proti jakýmkoliv útokům, považujeme za svou povinnost sdělit vám tyto okolnosti a vyzvat vás ke zvýšené opatrnosti a věrnosti sokolské věci.

Jsme si vědomi, že na našem společném postupu v této věci a na věrnosti sokolské myšlénce a zásadám ztroskotají všechny pokusy komunistických agitátorů a přísluhovačů.

Nazdar !

Výbor Tělocvičné Jednoty Sokol
v Casablance.

S NOVÝMI SILAMI KUPŘEDU !

Blíží se konec roku a s ním zučtování naší činnosti v uplynulém roce.

Byla úspěšná, průměrná, či nedostatečná?

Myslím, že v politickém chaosu a hospodářském zmatku, který panuje nejen v naší emigraci, ale i v celém světě, můžeme si bez přehánění říci: nevyužili jsme všech možností které máme ale přesto můžeme naši činnost pokládati za uspokojující.

Naše protikomunistická činnost v Maroku je dobře známa a stací jen vjmenovati veletrh a Vlček, aoychom mohli býti na ni hrdi.

Ples pořádaný za účasti ostatních národů, který skončil velkým společenským úspěchem, oslava 7. března, narozenin T.G. Masar Masaryka, natočená na zvukový pás, oslava 28. října ve Slavii, počet. početně navštívená, jakož i vysílání zvukového pásma rovněž na rocajím rozhlasem a RTE a konečně pozoruhodné vánoční zvukové pásmo, natočené celé v české řeči a určené pro naše doma, které bude vysíláno taktéž v RTE, bylo korunováno událostí, jejíž význam pro naši jednotu může oceniti jen ten, kdo její činnost z blízka sleduje.

Již při založení naší jednoty v Maroku, počítali jsme s účastí zaměstnanců firmy Baťa na naší sokolské práci, vědouce že mezi nimi je mnohá sester a bratrů, kteří se věnovali záslužné sokolské práci již ve vlast a čekají jen na okamžik, kdy se budou opět moci věnovati sokolské činnosti.

Mnoho nepochopení zavinilo, že se toto očekávání dříve nesplnilo, až konečně pobyt bratra Tomáše Baťi v Maroku nám umožnil všechna trvajících nedorozumění vysvětliti a překážky odstraniti. Výsledek toho je oficiální komuniké vzniklé ze schůzky bratra starosty naší jednoty s br. Tomášem Baťou, jež bylo pře dáno dr. Černým ve formě dopisu a jehož přesné znění otiskujeme.

"U příležitosti pboytu pana Tomáše J/ Baťu v Maroku, starosta T.J.Sokl v Casablance bratr Peroutka požádal p. Baťu o rozhovoru, která se uskutečnila dne 6. prosince v 10 hodin odpoledne v továrně fy Baťa.

Bratr starosta byl ochotně přijat pp. Baťou a Kreuzerem, jímž osvětlil činnost naší jednoty a její protikomunistické zaměření.

V rozhovoru pp. Baťa a Kreuzer shodně potvrdili, že reditelství fy Baťa s. a. Marocaine nemá a nemělo námitky, aby její zaměstnanci brali účast na naší činnosti a aby byli členy naší jednoty. Pan Baťa v této souvislosti zdůraznil, zásadu, že zaměstnanectvo jednotlivých společností Baťa může volně vstupovati do kterýchkoliv legálních spolků a organizací a zvláště vyzvedl i skutečnost, že mnoho jeho spolupracovníků československého původu je členy sokalských jednot ve svobodném světě.

Děkujeme touto cestou panu Tomáši J/ Baťovi za jeho prohlášení, jež je posilou sokalského hnutí a naší jednoty v Casablance v boji za osvobození vlasti z komunistického područí.

Vítáme touto cestou všechny bratry a sestry, kteří doposud stáli stranou a to nejen Baťovce, ale i ty, kteří dosud váhali a nebo kterým různé závazky znemožňovaly posílit řady naší jednoty.

x x x x x

A co dál?...

Zas uplynul rok a přidal se k dlouhé řadě těch, které jsme nuceni prožívat v exilu, odloučení od našich drahých drahých doma a oni od nás. Znovu zasedneme v našich nových domovech k večeři Štědrovečerní, znovu budeme si na přelomu dvou roku přát obvyklé štěstí, zdraví a úspěch. A ve stejný čas u nás doma pod malými stromčky na čelných místech budou postaveny fotografie těch, kteří si před lety zvolili za údel osud exulanta; synové, dcery, tátové, mámy, ba i celé rodiny. Na obou stranách bude smutno, na obou stranách slzy a touha, nesmírná touha a přání, aby tomu už byl jednou konec. Aby znovu měla cenu lidská důstojnost, aby znovu platila přirozená, samozřejmá svoboda. Aby se lidé mohli s lidmi kdy za dobré uznají, aby se mohli radovat, kdy se jim zachce a každý svým způsobem, aby směli mluvit a myslit si to co chtějí. Aby ze světa zmizel strach, aby lidé ne ztráceli drahocenný čas svého života otročením pro nestvůrnou demagogii nepřirozené doktriny. Na obou stranách bude otázka: Co nyní? Rok zase uplynul, a svět se ještě více rozpoltil. Bylo řečeno ještě více lidí, než ten rok před tím, ještě více mužů a žen zhybnulo u popravčích kulů nebo

nebo v koncentračních táborech, ještě více bídy, útlaku, slza, a ještě větší touha po svobodě, poté opravdové svobodě, ne té pana Picassa, která v drápčích šicilo komunistického útlaku. Další rok, už devět, a co dál?

Odpověď je jen jedna, ryze životního pojetí, velikost nějaké nauky lze měřit jen na bouřích, kterými musí tato projít. To je jedna pravda; a druhá je ta, že tím pravdivější je myšlenka, čím dále musí bojovat o své uplatnění. Křesťané museli vydržet staletí, než mohli svobodně říci jméno Ježíšovo. A byly nauky, za kterými šli desítky milionů za ohlušujícího revu a na obzoru nebyl nejmenší plamének naděje na změnu. A pak náhle, v dýmu a troskách se probudil nový den a vše bylo jen jako hrůzný sen. Co dál? Přidali jsme další rok v kalendáři odloučení a pravděpodobně jich ještě přidáme více. Avšak tím více naprímíme páteř, tím jasnější budou naše slova, tím tvrdší pěstě, kterými budeme bušit na kovadlinu dějin. Nehlašme nenávist, nýbrž bojujeme o základní práva lidstva a neustaneme, dokud nevyhubíme odpůrce, jehož systém je vybudován na tyranii a na kolektivním neštěstí. Za námi stojí živější síly než sputníci nebo ballistické strely. Za námi stojí MYŠLENKA, myšlenka o svobodě, rovnosti a bratrství. Každý tyran jednou prožije chvíli poslední úzkosti, kdy musí účtovat a kdy proto se tak obává idee, která je mocnější než všechny jeho zbraně. Na nás je, abychom si tuto ideu uchovali čistou a mocnou a abychom v nastávajícím roce vykonali ještě více k jejímu vítězství.

Co dále? Nuže, jen jedno:

KUPŘEDU, VITĚVAT A ZVITĚZIT.

R/H/

NI ZISK NI SLÁVU!

Vzpomínám si na třicátý rok, to jsem chodil již druhý rok do školy a zároveň také do Sokola. Svoji sokolovnu moje maličká jednota neměla. Ovičilo se v sále hostince "u Švejnu" na jehož facádě se stkvěl velký znak Sokola v letu, držícího činky. Jednoho dne nám vedoucí zactva oznámil, že budeme mít vlastní Sokolovnu a že si jí budeme sami stavět. To bylo radostí a o jiném se mezi námi kluky nemluvílo než o Sokolovně. Jednota tehdy koupila za veškeré úspory část budovy zbytkového statku, jehož zdíva by nepřekřala ani jediného závanu větru a rického "chergui" nebo "sirocco". Ozývaly se hlasy pesimista nebo protivníka Sokola, "Jak po stavíte Sokolovnu bez peněz?"

Koupená budova se začala ihned bourat. Vzpomínám si, že den co den vždy od čtyř hodin odpoledne bylo místo s budovou přeměněno v úplné mraveniště. Nebyla žádná řeč o dobrovolnosti, nebo pobízení k práci, my, zactvo jsme vesele škrabali cihly, odnášeli kameny, nakládali na vozy atú. Z celého kraje přijížděly vozy tažené koňmi, svázely cihly,

písek atd. A pak již Sokolovna rostla jako hříbek po teplém dešti. I mnozí protivníci Sokola se dali unést nadšením a přiložili svoje ruce ku společnému dílu a tak neúnavnou prací. Mravenčí píli a lásky k sokolské myšlence byla Sokolovna v Běrunicích připravena přijmout první cvičence.

Či zásluhou a kdo měl největší podíl na onom díle? Nikdy nebyla jmenována jediná osoba, všichni totiž pracovali jak mohli, podle svých schopností a materiálních i časových možností. Žádný jedinec si nepřičítal větší zásluhu, všechny práce byly činěny bez pomýšlení na jakýkoli zisk či pozdější slávu, každý měl v sobě pocit hrdosti a vědomí, že koná věc dobrou a krásnou.

V tomto duchu byli vychováváni Sokolové již od svého nejútlejšího mládí ve všech sokolských jednotách naší drahé vlasti. Když takovito bratři opustili vlast ať již dobrovolně, aby se usadili trvale v cizině, či byli donuceni politickou situací, vstoupili buď do nejbližší sokolské jednoty, nebo dokonce nové zakládali.

Práce jejich byla vždy nezištná. Krásným příkladem je stavba domku na "sokolské louce" na břehu řeky Marny u Paříže, na níž lví podíl měli letci = Čechoslováci = Sokolové v roce 1939, kteří později pomohli k vítězství v bitvě o Anglii. Četní padli za ideály svobody a demokracie, o čemž svědčí pamětní deska se stovkou jmen.

V zahraničí je mnoho sokolských jednot, které by mohly hrdě nosit stuhu s nápisem "Ni zisk, ni slávu", ale jsou také jednoty, bohužel, v nichž toto sokolské heslo je buď "tabu" aneb je v jakési lethargii. A odváží-li se s ním někdo zatrást aby je probudil k životu, tu se ozvou hrozivé hlasy "ty mrtvý lež a nevstávej" nebo ještě líp modernější "mind your business".

Nechci se dělat expertem ve znalosti sokolských jednot v zahraničí, nebo dokonce si osobovati monopól na ono sokolské heslo, když znám v zahraničí pouze dvě jednoty: naši a pařížskou. Avšak je veřejným tajemstvím, že v USA, v Kanadě prý také, jsou ku příkladu placené funkce sokolských pracovníků a každý krok učiněný pro Sokol si nechá člen zaplatit. Pozoruji, že se zavírá jedno a přimhuřuje druhé oko nad touto degenerací sokolství a omlouvá se podobně jednáni prostředím, rychlým během života, prostě amerikanismem, kde vše směřuje k honbě za dolary; snad se chodí do Sokola jen z toho důvodu aby cvičením tělo vydalo větší energii a tak dosáhlo vyšší produkce. Co se

Co se týče pařížské jednoty vím, že všichni členové by mohli kráčet s hrdě vztyčenou hlavou pod stuhou "Ni zisk, ni slávu".

A což my, Sokolové v Africe? Jsme všichni dobrými a poctivými Sokoly? Mohli bychom všichni jít s čistým svědomím za naším sokolským praporem, který chceme jednou donést neposkvrněný do svobodné vlasti?

V. Š.

Zprávy z jednoty:

Pokladník jednoty vybízí členstvo, aby si vyzvedl u něho připravené legitimace. = Příspěvky na tento rok činí 600 frs. Je to příliš velká částka? Kdo požádá o snížení, bude mu vyhověno, uzná-li se důvod. = Knihovnik oznamuje, že do knihovny přibylo opět několik svazků. Přijďte si vypůjčit a dlouhé zimní večery se vám budou zdát krátkými.

PRVNÍ LETNÍ TÁBOŘ EVROPSKÉ OBLASTI
SVOBODNÉHO SOKOLSTVA NA FUDE ŠVÝCARSKA.

V posledním čísle našeho "Sokolského oběžníku" jsme uveřejnili druhou část zprávy náčelníka Západoevropské Župy Sokolské /Z.Ž.S./ br. Fr. Smutného o sokolském táboře ve Švýcarech a zbývá dokončení, jež uvádíme níže.

Do poslední zprávy o celkové spotřebě poživatin, vzdělavatel naší jednoty vložil do závorek větu "promiň bratře, to já nevěřím! J/Slorák" za spotřebu piva a limonády, která činila 53 1/2 litrů a nikoliv, jak je chybně uvedeno v našem "Oběžníku" 53 litrů. Tato poznámka mohla by se eventuelně vykládati ve špatném smyslu, Bratr Slorák nechtěl nikterak pochybovati o věrohodnosti slov br. Smutného, ale domníval se, že do původního rukopisu bratra náčelníka ZŽS vloudila se tiskařská chyba, neboť v letní době spotřeba nápojů je pochopitelně vždy vyšší. Zdálo se mu divným, že 130 účastníků by byli samí abstinenti a zapomněl, že píše zprávu o SOKOLSKÉM a nikoliv o tramšném táboře. Omlouváme se tímto naším čtenářům, "Sokolského Oběžníku" a bratru Smutnému za případné nedorozumění, které povstalo spíše z touhy po přesnosti než z jakéhokoliv zlého úmyslu.

Přehled příjmů a vydání za celou dobu trvání sokolského tábora, t.j. od 27/7 do 25/8 1957.

Za ubytování a stravování od účastníků tábora.....	9.110.90
Na darech od čs. spolků ve Švýcarsku	740.00
Účastníci výletů Gantrich a Interlacken	538.20
Za obědy na víc za hosty dne 11/8 57	145.00
Výběr na rozbitou lampu a to dvakrát 14. a 12.75 frs celkem	26.75
Za léčivo dodatečně vráceno /s. Roubalová/	4.95
Za odprodané zboží panu Poesgerovi a některým příslušníkům tábora při ukončení tábora	<u>142.00</u>
Celkový příjem činil:	10.706.90

Výdej:

Při nákupu potravin	3.740.49
Za budovu tábora /ubytování/	3.126.00
Kuchařce denní plat, cest.volné dny	563.00
Za cestovné=autobusy při výletech Gantrich a Interlacken	517.60
Za topivo pro kuchyň a budovu	280.00
Skupinám účastněných jednot vráceno	600.00
Na stravném příslušníkům vráceno	76.80
Za dovoz zboží a jiné	73.80
Výdej spojená se slavností dne 11/8	69.31
Papír na stoly v jídelně a záchody	50.90
Za rozbitá okna, nádobí, lampy atd.	42.20
Za jízdné při zajišťování budovy	40.00
Za lékárničku a léky /v úschově u těl. jednoty Paříž pro další tábory/	26.30

Za předvedení filmů dne 11/8 57	20.00
Vrácená záloha jednotě Paříž, vypůjčeno při organisování tábora a zaplacení spáleného tlapače /provedeno dodatečně/	94.00
Za různé kanc. pomůcky během tábora	6.10
Za odeslání úřední pošty /děkovné dopisy/	2.00
Celkový výdej činil: ...	9.334.50

Celkový příjem	10.706.90
Celkový výdej	9.334.50

Rozdíl čili zbytek : 1.372.40 fr šv.

Jak příjem tak výdej je počítán v měně švýcarské.

Pokud se týká zbytku, připadá ve prospěch příštího sokol-
ského tábora v rámci Evrop. Oblasti, zůstává však zálohou a pouze
v případě schodku může být použit.

Doufám, že účastníci prvního letního sokol. tábora s tím-
to rozhodnutím souhlasí, jinak prosím, obraťte se písemně na moji
adresu. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Peníze jsou uloženy jednak 1.200.00 Frs u bratra předsedy
čsl. spolku "Český Domov" bratra P o l i c k é h o v Basileji,
předáno rpoti podpisu a za přítomnosti třech dalších svědků a
zbytek t.j. 172.40 fr šv. u mně.

V zájmu uchování památky na tento sokolský letní tábor,
vypisuji dvojí soutěž a to: 1/ předložení 5ti nejlepších snímků
ze života v táboře /kraj, bydlení, život, výlety, skupiny a cvi-
čení/; 2/ popis života : starosti a radosti v táboře, bez příkras,
dle pravdy a skutečnosti;/slohový úkol/

Odměna vítězům soutěže 25 fr šv. na příští sokolský tábor.
V případě, že to bude jedna a tatáž osoba, tu obdrží 50 fr šv.

Zašlete co nejdříve na adresu: Frant. S M U T N Ý ,
84 rue du 22 Septembre, Courbevoie Seine, France/

Příštímu sokolskému letnímu táboru, který bude pravdě-
podobně v Rakousku, Z D A R !

Smutný František
náčelník E/O/

===== SYLVESTR 1957 =====

Neobvyklý úspěch morální i finanční naší mikulášské
zábavy podnítil nás k aspořádání společné sylvestrovské zábavy.
Tato se bude konati ve spolkové místnosti v restaurantu Slavia
v úterý dne 31. prosince 1957. v 21 hodin.
Buďte postaráno o dobrou zábavu a ovšem i o dobré jídlo a pití.
Předvídáme zvláštní, pestrý program a

=====

Z NAŠÍ ČINNOSTI

Mikulášskou zábavou, kterou jsme konali v sobotu dne 7. prosince v naší spolkové místnosti, nebyla ještě ukončena činnost sokolů v Maroku pro rok 1957. Veselá Sylvestrovská zábava 31. prosince nás svede ještě jednou v tomto roce dohromady.

Počet účastníků našich zábavných večerů enustále vstoupá proto bude dobrá rada, drahá pro ty, kdož na Sylvestra přijdou později a nebude volný stůl ani židle. Nejlepší důkaz byla naše Mikulášská zábava: Téměř 160 Čechoslováků a hostů jiných národností přišlo se pobavit, zatančit, zapívat. Tentokrát již neúčinkoval 20ti členný pěvecký sbor, ale 38 členný, včetně sbormistra pana Justafreje. Bratří J/Hodek v roli Sv. Mikuláše a Z/Kinzl s B.Knoblochem v roli dvou "kopečkářů" předvedli veselou jednoaktovku, které jak se zdálo rozuměli i ti, kdož neovládají českou řeč. Rozhodně ale každý rozuměl bratru M/Koukalovi, který rozesmál publikum vtipně podanou písní spojenou s mistrně provedenou mimikou. Sedm hudebníků pak vyhrávalo až do pozdních hodin a neustále bylo požadováno prodloužení. Mnohým se nechtělo domů, zvláště když hostinský p. Pospíšil prohlásil, že druhý den už asi nic nezude z domácí zabíječky, kterou pro nás připravil. 27 hodnotných cen v tombole svedlo téměř k bitvě o lístky a makový "štrůdl", linecké řezy i české koláče a obložené chlebičky udělaly mnohým pouze oht, neboť za krátko bylo vše rozebráno. Proto se na Sylvestra musíme lépe připravit, k čemuž nám dodá chuť zábavní skupina Jednoty včetně pěveckého sboru, kteří v minulých dnech natáčeli Vánoční pásmo v Marockém rozhlasu a který bude též vysílán Radiovou stanicí "Svobodná Evropa". Vlastně to byla žádost RCE v Mnichově, kterou byli naši bratří a sestry vyzváni k natočení vánočního pásma, neboť radiové vysílání 28. října vzbudilo všude značný zájem.

Nu zkrátka, děláme co můžeme a věříme, že to neděláme špatně. Těšíme se z toho, že zájem o naši jednotu stále stoupá, hlavně též mezi příslušníky jiných národů žijících v Maroku a bude nás ještě více těšit, když uvidíme v našich řadách všechny Čechoslováky. Jednou to určitě bude!!!

Slorák.

Tiskařský šotek.

Na tiskařské šotky mívají v redakcích novin obvykle nastrožené pastě nebo hlídače, zvláště pověřeného zaháněním tohoto šibalského tvora, který někdy natropí hodně neplechů. Při sázení posledního čísla past nefungovala a hlídač nebyl přítomen. A tak si šotek zarejdlil ve zprávě o rozhlasovém pásmu k 28. říjnu. Všichni si zajisté mezitím opravili text v tom smyslu, že dirigent pěveckého sdružení, které tak účinně a nezištně spolupracuje s námi, se jmenuje Charles Justafre/

Redakce.

Poznámka k poslední zprávě br. F/Smutného o sokolském táboře ve Švýcarsku. /Uveřejněné v Sokolském Věstníku v listopadu 1957./

Bratr F/Smutný z pařížské Jednoty byl velmi laskav a zaslal nám k otištění v našem Věstníku druhé pokračování jeho zprávy o životě v sokolském táboře ve Švýcarech. Byl přiložen také výkaz o spotřebě potravin a nápojů, který dával možnost každému sokolu v celém světě nahlédnout do rozpočtu vedení tábora, myslím tím de rozpočtu množství zboží, které bylo s mnohými obtížemi br. Smutným a jeho spolupracovníky pro tábor opatřeno. Když jsem jeho příspěvek do našeho Věstníku upravoval a došel jsem k oné části, která informuje sokolskou veřejnost o spotřebě nápojů, nešlo mi to nějak do toho celého rozpočtu. Bratří z naší Jednoty, kteří se tábora zúčastnili, vyprávěli nám o velkém počtu účastníků a hlavně o oslavě švýcarského národního svátku. Bylo prý veselo, tančilo se do rána a ráno prý mnohým brněla hlava. Proto jsem nemohl věřit svým očím, když jsem četl: spotřeba piva a limonád 57 litrů ! Troufám si říci, že moje maličkost spotřebuje k obědu a večeři nejméně po půl litru tohoto moku t. j. za měsíc tak asi 60 půllitrů. A nyní čtu černé na bílém, že celý sokolský tábor vypil během jednoho měsíce ubohých 57 l piva alimonády. Tak mě to nědalo a ze udanou číslici jsem si dovolil poznámku: Promiň bratře, to Ti ale nevěřím. A ostuda byla hotová. V naší poslední výborové schůzi přečetl br. jednatel dopis od br. Smutného, ze kterého bylo zřejmo, že se ho moje poznámka velice dotkla. Jest pravdou, že by si jí mohl a nebo mnozí neinformovaní mohli vysvětlovati jako výraz nedůvěry k vedení tábora, což nebylo naprosto mým úmyslem. Snad se br. Smutný zmýlil a chtěl napsat 57 litrů a nebo nějak podobně /57hl/?, ale neboť jsem nemohl na jeho zprávě měniti udané číslo, nemohk jsem si odpustit onu nešťastnou/?/ poznámku. Proto bych rád na adresu všech a na adresu br. Smutného v prvé řadě prohlásil následující : Sokolský tábor ve Švýcarech nebyla žádná legrace, ale namáhavá práce jednotlivců. Nikdo nemá právo pochybovat o tom, že se tam vypilo jenom 57 l piva a limonád ! Vypilo se ho 57 litrů včetně limonád a basta. ! Kdo tomu nevěří, ať se zeptá přímo některého účastníka, kolik vypil piva. Já jsem tak již učinil u našich dvou bratří a proto ještě jednou "Opravdu bratře Smutný, já za to nemohu, ale ruku na srdce: žactvo pilo mléko, dorost limonádu a co mužstvo ? Nyní je už jasno, co jsem tím myslel ?"

Slorák

VÁNOCE MAROCKÉHO SOKOLSTVA V ROZHLESE.

Oznamujeme všem sestrám, bratřím, krajanům a přátelům, že kulturní odbor naší Jednoty zhotovil další rozhlasové pásmo, trvající asi 35 minut. Pásmo nazvané "Vánoce 1957" je prvním samostatným zvukovým záznamem v české řeči, určeným hlavně pro obyvatelstvo Československé republiky. Pásmo bude vysíláno Radiem Svobodná Evropa v Mnichově. Oznámíme Vám zvláštním letáčkem přesný den, hodinu a vlnu vysílání. Až nám bude pásmo vráceno, uspořádáme pro všechny ty, kdož nebudou moci naší vánoční relaci slyšet, zvláštní večírek ve spolkové místnosti. 9 =

Všechny Jednoty Československé obce sokolské v zahraničí, které by měly o toto pásmo zájem, prosíme o zprávu. Zapůjčíme pásmo zdarma, proti úhraze výloh pouze.

Kulturní odbor naší Jednoty vyjednává s Radiem Maroc o zapojení do vánoční relace, kterou chystá marocký rozhlas na Štědrý Večer. Tak jako loni bude se jednati o záznam v délce asi 5 minut. Také o tom Vás závčas uvědomíme.

MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÉ
ve dnech 8. - 29. června 1958 ve Švédsku.

Chcete ztrávit 23ti denní bezstarostnou dovolenou v zemi věčně zeleně a navíc shlédnouti zápasy v mistrovství světa v kopané? Obráťte se proto na br. J.V. Peroutku a

br. Karla Hrdličku,
rue LaFayette - Casablanca
Te. č. 648 - 38

kteří pro Vás připravují organisovaný letecký zájezd a prodej lístků na toto mistrovství světa.

Tato jedinečná světová sportovní událost je velkým podnikem, který si švédský národ vzal za své a celé Švédsko se na tuto slavnost připravuje.

Nezapomente, že uzávěrka je 15. března 1958.

Veskeré informace podají shora uvedení bratří.

x x x x x x x x

T.J. Sokol připravuje založení woleybalového odboru. Hřiště se sprchami a vším pohodlím ve středu města bude k dispozici díky USM. Družstvo bude trénováno zkušenými trenery br. Kalininem a Peroutkou. Hlašte se u br. Peroutky.

x x x x x x x x

Zamýšlíte nákup knížek, psacích potřeb, visitek, blahopřání. Nezapomente na našeho sokolíka Trantu Trusku, který s nevšední ochotou ve své tiskárně, rue de la Drome, Vám poslouží.

x x x x x x x x